

Έλλειψεις χώρου, αι 'Εγκρισεις διά την Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν ήδη δημοσιευθεῖαι εἰς τὸ προσεχές.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΦΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα φευδώνυμα: Διαφοροπερανιμένην 'Ελληνοπόλια, κ. (Α.Μ.) Γαλαζοάμαρας Φίλιππιν Τοῦ, α. (Φ.Α.) Δούκισσα τοῦ Φαλήρου, κ. (Δ.Ν.) Δούκισσα τῶν Αθηνῶν, κ. (Σ.Π.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μηρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν : ὁ Υἱός τοῦ Σατανᾶ (0) μὲ Βασιλέα τῶν Βακανίων, Ροδοπαίαν 'Ελληνοπόλιαν, Ἡγὼ τῆς Καρδιᾶς, Σύνθιδα, Μιμόβαν — η Νέλια (0) μὲ Πάθον τῆς Κορήτης, Παπαγάλον τοῦ Τούρου, Καρύοι τῶν Γονέων, Πιλοάρχον Νέμον, Λιμένα τῆς Εὐτυχίας, Βιθυνίην 'Ελληνοπόλιαν — η Κυκλαμά (0) μὲ 'Ελληνίδα ἐν Λαζάρη, Μαΐδα Μάτια, Μιμόβαν, 'Ηχῳ τῆς Καρδιᾶς, Κραυγὴν Νίκης, Αφορδίην τῶν Μεδικῶν — ο Γαλαζοάμαρας Φίλιππο - Τοῦ (0) μὲ Μασκότ, Αμαρούλιδα, Κερκυραϊκὴν Άργαν — τὸ Χρυσόν Παγάδην (0) μὲ Αερόγαντοπούλιαν, Μασκότ, Ιδιότροπον Αενθούλιαν, Παπαγάλον τοῦ Τούρου, Ζαφῆντα.

Η Διάπλασις ἀσπάσται τοὺς φίλους τῆς: Σεπτεμβρίην Σινγκόπαιδα (ἔστειλα ἐλπίζω νὰ τὸ ἔλαβε;) Νικόλαιον Χ. (τόμον ἔστειλα) N. B. Σαμ., (ἐλπίζη τὸ ψηφοδέλτιον) 'Ελενὴν 'Αν. Δαλ. (λυσαρχατὸν ἔστειλα τὸ φευδώνυμον ποῦ θελεῖς εἶνεν ἐλευθερὸν καὶ πρόπει νὰ στείλῃς 1 φρ. διὰ νὰ σοῦ ἔγριθῇ διὰ τὰ ἄλλα σὲ πληροφορεῖς ο 'Οδηγός) Πολικὸν Αστέρος (ἔγει καλῶς ἐνύχαριστον) Ἡχῷ τῆς Καρδιᾶς (θὰ τὸ στερβῶσαν) Άργαν τοῦ Εὐθελον (πρέπει νὰ στείλῃς τὰς λύσεις γραμμάτων εἰς λυσάρχατον, μὲ τὴν σημειώσιν «συμπληρωματικόν») Δρόσον τῆς Ηρώας (Ἄλλαξε τὸ προσωπικὸν μου, ἄλλα δὲν ἔγειναν ἔκπτο τοῦλατο Κυριακαὶ διὰ νὰ τὸ γνωρίστε νὰ ίδουμε εἰς τὸ μέλλον) Φιλογ' Τζαβέλλαν (εἰμι πορεῖς νὰ ἔκθηξης ἐν ἀπὸ τὰ Σχολεῖα, τῶν ὅποιων ὅμοιοις ἀγγελίας ἔχει ὑπὸ σφίν σου καὶ τὸ δριστὸν Δραγάτσειον) Αλέξανδρον Μαντονορθρόδοτον (αἱ πληροφορίαι σου δὲν εἶναι αἰχνεῖς) Ναυάρκη τῆς Χαλκίδος (περαστικὰ τοῦ πατέρα σου· εἶδα ὅτι ἐπήγεις νὰ καύης τὸ «τέχνασμα» κι ἔσπασες τὸ ποτήρι· μα πρόσεχε!) Μικρὸν 'Ηρωα (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνέργειας· νεῖται καὶ νὰ μὴν ξέρουν πολύτιοι; περίεργον μοῦ φαίνεται!) Σταγόνα Δρόσουν τοῦ Φραισάτη (ἡ περιγραφὴ τῆς πανηγύρεως τοῦ χωρίου!) 'Εδηνίκον Πόδον (περιμένου) Αερόγαντοπούλιαν (διδύλιον δὲν μ' ἔνοχλοιν αἱ ἐρωτήσεις σου, ἄλλα δὲν ἔχω ἀκούηται τίποτε ωρισμένον νὰ σοῦ ἀπαντήσω) Ο' ζάλιαν (κ' ἔγανται νὰ ηξεύρων ἀκριβῶς τί σημαίνεις ἡ λέξης «κουρτούμα» ποῦ ὑπάρχειεις τὸ λαϊκὸν ἔκπτον αἰνιγμά· υποθέτω δρώς ὅτι εἶναι στολιδία, γάνδρες, κάπι τέτοιο) Γενναιόρχυχον 'Ελληνίδα (ἐλαδα, εὐχαριστῶ ἐλπίζω, διὰν ξανθόλης, νὰ σὲ ιδῶ) Κερητικοπόλιαν (κ' εἴγω συμφωνή· κάπι ποῦ ἀρέσει κι εὐχαριστεῖς γενικῶς, δὲν εἰμι πορεῖς νὰ μὴν ἔτι τὴν ἄξιαν του· ή ἀλλήλεις δύμως εἶνεν ὅτι απὸ το κομμάτι αὐτὸ λείπει κάπως ἡ πρωτοτυπία) Κερκυραϊκὴ Άργα (σοῦ εἴγα ἀπαντήσῃ πρὶν λάβω τὴν σημειώνην ἐπιστολήν· περιττῶν λοιπον νὰ σοῦ εἴπω τίποτα· διετί ἐπεισθῆς περὶ τῆς ἀσπάστης μου) 'Εδηνίκον Αλέβαρον (ἔστειλα) Μυστικὸν (πολὺ καλός ὁ βαθύτης σου, σὲ συγχαίρω· πότε δὲν σοῦ ἀπηντήσας καὶ εἰς τι;) Στεναγμὸν τῆς Σούλης 'Ηρειδον (εὔχομας περαστικό) Συνιανῆν Άργαν (ποῦ ή ἔσχη τῆς διούμων γιλιάδες δένδεις φαντασθῆτε λοιπὸν δροσιά καὶ πρασινάδα) Κονιστόρον τῆς Τζίας (ἔστειλα) Αγη-

μόκοτον Σημ. (ἐλαδα, εὐχαριστῶ) Κυκλαμάν, Λαδωνατῶν κτλ. κτλ.

Ἐτσι δύσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 17 Αὔγουστου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

127ος Διαγωνισμὸς
Δύσεων Αὐγούστου—Νοεμβρίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οἱ ἔχοντες φευδώνυμον, ἐγκεκαμένον διὰ τὸ 1911 οντοδομηταὶ ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν, δύνανται νὰ συμμετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου τῷ Λόγου τοῦ ΔΩΡΕΑΝ.

Πάντες οἱ ἄλλοι πρόστεις νὰ ἐποιεύσουν διὰ τὰς λύσεις τῶν εἰδών του φυλαδίουν, διαιρέθησον καὶ δινένται γιαντούς 10 λεπτῶν οἱ συνδρομηταὶ καὶ ταῦτα φιλονομοῦνται πάντας καὶ ταῦτα φιλονομοῦνται πάντας καὶ λύσεις των.

Ο κάρτης τῶν λύσεων ἐπὶ τοῦ διατοίχου καὶ μόνον δέοντα νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν πάντας ανεξιστότων οἱ διαγωνισμοῦν, πωλεῖται ἐν τῷ Γραμματείᾳ τοῦ φανέλλους, διανεκτότατος οἱ λύσεις τοῦ παρόντος οἱ τοῦ Ολοκληρωτοφρείου καὶ τοῦ πίνακος τῶν πειραικούμενων τῶν Συγγραμμάτων τῆς Σχολῆς («Εγκυλοκαταίδες, Ευτορπῆς Μορφόστεως Α' καὶ Β' Βαθύδιος, Τόμ. 3, ὁδὸς Νοταροῦ, 68 — Πειραιά»).

366. Δεξιγάριφος
Τὸ μέν πρῶτον μου, οἱ λύτα,
Ιενές γράμματα γαλλικῶν,
Τὸ δὲ ἄλλο ἀντωνυμία
Ἐκ τῶν αναφορικῶν,
Καὶ τὸ δόλον εἶνε ὅρος
Ἐκ τῶν ἀνατολικῶν.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Λέποκατείας τοῦ Βυζαντίου

367. Αναγραμματίσμος
Ἐις τοὺς προφήτας θὰ μ' εὑρίσῃς
Ως ἔχω ἄν. μάρτισης
Κι' ἀρχαῖος ἡρώες ὃν γενοῖ
Ἀν μάναγραμματίσης.
Ἐστάλη ὑπὸ Ηλείτερος Π. Ιωαννίδου

368. Αἴγυρη
Μ' ἀποτελοῦσι μόνον ἐξ στοιχεία
Καὶ εἴμαι τῆς Ἐλλάδος ἐπαρχία.
Στὰ τρία γραμματά μου πρός τὸ τέλος
Τοῦ σώματός σου βλέπεις μικρὸν μέλος.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κέρατος τῆς Αμαλθείας

369. Δημάδες Αἴγυρη μὲ δέρφον
2 ἄλλο Γάλλον ἡ ζοῦν ἐκεῖ κῆρα Μάργος
ἀρον η.

Λυσομένου τοῦ Γρίφου νὰ λυθῇ καὶ τὸ δὲ
αὐτοῦ ἐκφράζουμενον Δημάδες Αἴγυρη.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αιδηνίου

ΜΙΚΡΑΙ ΜΓΓΕΛΙΑΙ

Τῇ ἑρτασάσῃ Λύρα τῆς Εὐθελον εὐχόμαι
ἔτη πολλά. — Πολικός Αστήρ.

Ζητῶ διευθύνσαις 'Υπερασπιοῦ τῆς Ἐλλάδος καὶ οὐειρεμένης 'Ελευθεροίας.
Χαιρετῶ Συνιανάνι. — Μάρτιος τῆς Ελευθερίας, 'Αρχηγος Εὐτοπικού Συνδυασμοῦ διὰ τὸ Δημοφήριον 1911. Δημήτριον Χρ. Παπαδημητρίου, Σενοδούχον η «Ἀστήρ». Λουτράποιον.

Τῇ φιλοτάτῃ Δουκίσσῃ τοῦ Δάντουγι καὶ
Γλυκύλι 'Ελληδί, εὐχόμαι ἔτη πολλά.
Κερκυραϊκὴ Άργα. (ΙΑ', 121)

Ζητῶ ἀπειράκις συγγνώμην παρ' ὅσων ἐπὶ
τοσοῦτον καριόν καθιστέρας τετράδια
Μ. Μυστικῶν. — Κερκυραϊκὴ Άργα.

Ανταλλάσσον Μ. Μυστικά, βραβεύσω καλ-
λιτέρον τετράδιον μὲ ἓν τόμον τῆς
Διαπλάσιας ἀξίας δραμυτῆς καὶ ἀρέσκειαν.
Προθεμιαὶ 15 'Οκτωβρίου, — Ελληνικῆς Φί-
λα. (ΙΑ', 124)

Οἱ ἔμοις εὐχαριστῶ τὸ διαικήτικὸν σύμβου-
λιον τοῦ οἰκουμένου συλλόγου «Δέ-
ξα» διὰ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχάς. — Δόνυμος τοῦ
Δάντουγι. (ΙΑ', 124)

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΔΟΡΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μετ' οἰκοτροφείου

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ζητήσατε διὰ της στοιχείου τοῦ δελταρίου τὸ δέρπινον προτότυπον, ανακαντήστων καὶ πλούσιον εἰς πατρούματες πρόγονοις τοῦ διδύλου Σχολούκου ἑτού, καὶ τοῦ πίνακος τῶν πειραικούμενων τῶν Συγγραμμάτων τῆς Σχολῆς («Εγκυλοκαταίδες, Ευτορπῆς Μορφόστεως Α' καὶ Β' Βαθύδιος, Τόμ. 3, ὁδὸς Νοταροῦ, 68 — Πειραιά»).

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΑΙΓΑΝΩΝΙΚΟΙ

ΟΙ ΔΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 36 ΦΥΛΛΟΥ

Γ' Ιδέ τὴν λίνων εἰς τὴν σελίδα 305.

ΑΘΗΝΩΝ: Εὐγενία Λαζαραδού, Π. Ι. Χατζηδάμης, 'Ηλ. Σπ. Κανέλλης, Θαλασσία Αργ., Γ. Α. Μαυρίδης, Ελληνικὴ Μάντηση, Καίτη Ν. Τριαντοπούλου, Βηθλέεμ Χρ. Δημητρίου, Εναγγελία Ν. Α. Αποστολίδην, Καίτη Τσιφλάκου, 'Αθ. Β. Σάγκης, Παρασκευή Στ. Ματαρού, Νικ. Κοντούρης, Δημ. Η. Παπαγιάννης, Γ. Ε. Σκαπαδηνός, Χαρ. Σούλης, Γεωργ. Η. Ρογκόπουλος, Ένας χωρίς ψυγοράρην.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κ. Νικολόπουλος, Επαγγελία Σ. Σουλελές, Αλεξάνδρα Π. Δευτερούλου, Εδαγγελία Γ. Κονταρόπουλου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Μαργαλινή Μακρῆ. ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ: Νικούλα Π. Παπαϊωνάννου. ΖΑΚΥΝΘΟΥΣ: Ι. Κ. Σανδός. ΚΑΛΑΜΟΝ: Α. Α. Νικολόπουλος (35) Εισήγην Α. Νικολοπούλου (35), Μαρία Νικολοπούλου, Μητρ. Α. Μαριολής. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σπυρ. Μπουχάγιαρ, Ν. Δ. Κανούλης.

ΚΗΦΗΣΙΑΣ: Κωνσταντ. Ι. Βιτιάδης.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ: Μιχ. Α. Τρίκκας, Ι. Αναστασόπουλος.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Κωνστ. Ζ. Μητρόπουλης.

ΛΑΥΡΙΟΥ: Γ. Κ. Γαννητόπουλ

σαι ἀπὸ κάτω, δὲν θὰ ἔξελπαν τώρα οὔτε
ἔνα ιστόν. Ἐν τούτοις δὲ Νικόλας Καρα-
κακός παρατηρεῖ, ὅτι ἡ θερμοκρασία δέν
εἶναι ἡ ίδια τῆς προτεραίας.

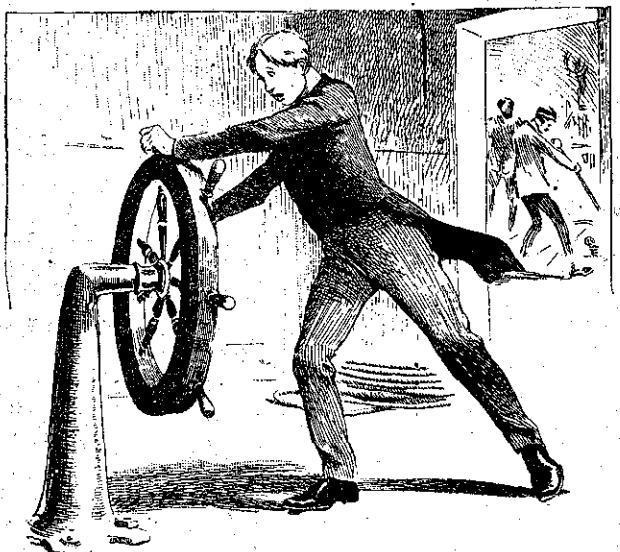
Σήμερον πάρει συχέδων ψυχός καὶ,
διὰ νὰ προφύλαχθῇ, μίαν ὥραν ἀφοῦ ἀ-
γῆλθεν εἰς τὸ κατάστρωμα, ἀναγκάζεται
νὰ κατέληῃ πάλιν εἰς τὸν θάλαμον, ὅπου
εύτυχῶς ὑπάρχει ἀκόμη μία κουβέρτα.

Ἀνέργεται πάλιν καὶ ἐξαπλώνεται
πλησίον τῶν συντρόφων του.

Πλὴν νὰ σκεπασθῇ μὲ τὴν κουβέρταν,
τοὺς ὑπενθυμίζει ὅτι κάποιος ἀπὸ τοὺς
δύο πρέπει γὰ καταβῆ διὰ γὰ φυλάξῃ τὴν
μηχανήν.

Ἄλλα καὶ οἱ δύο ἀρνοῦνται διὰ νεύ-
ματος.

Χωρὶς νὰ ἐπιμείνῃ, δὲ Ελληνὶ σκεπά-

«Μὲ τρέμουσαν χείρα ἀρνοῦνται τὰς λαβὰς τοῦ τροχοῦ...»

(Σελ. 310, σ. γ').

ζεται καὶ μένει ἐκεῖ ἐξηπλωμένος, μὲ
ἀνοικτὰ μάτια, ὅπως καὶ ἐκεῖνοι.

Πραγματικῶς, τί τοὺς μέλει τώρα αὖ
θα σταματήσῃ ἡ μηχανή; Πάντα θὰ ἔχουν
καιρὸν γὰ τὸ μάθουν...

Ἡ μηχανὴ ἐσταμάτησε!

Ἡ ἡμέρα παρέρχεται βραδεῖα, ἐπί-
ποντες, φρικώδης.

Τὸ ἀπόγευμα, περὶ τὴν πέμπτην, δὲ
Νικόλας Καρακός κάμει νὰ σηκωθῇ,
ἄλλα ἔναπιπτει λαλισμένος.

Πληγίον του, δὲ πλοιάρχος ἀργίζει γὰ
ὅμιλη μόνας του, νὰ προφέρῃ φράσεις ἀ-
συναρτήσουσες.

Τὴν ὄγδοην, δὲ Ελληνὶ ἀκούει τὸν μη-
χανίκον βρυχώμενον ὑποκώφως. «Οπως
καὶ δὲ πλοιάρχος, ἤχεις νὰ παραμίλῃ.

Ἄλλα καὶ ὁ ὑπορέτης τοῦ ιατροῦ Οὐ-
ξέων αἰσθάνεται ἐπίσης νὰ τὸν κυριεύῃ ἡ
παραφροσύνη. Τὸ κανονίον του τοῦ φαίνε-
ται τώρα κενὸν ἐντελῶς.

Τριγύρω των γίνεται πάλιν σκότος.

Ἐξηγητλημένοι, παραληροῦντες, μένουν
ἐκεῖ ἐξηπλωμένοι καὶ σὶ τρεῖς. Μίσοκοι-
ροῦνται.

Πόσην ὥραν ἐμειναν σύτῳ;
Κανεὶς δὲν θὰ ἤξευρε νάπαντῆσσον.

Δέν ἔχουν πλέον συναίσθησιν τοῦ πα-
ρερχομένου καιροῦ.

Ἄλλ' ἔξαντα, μὲ τὸ ίδιον ἀπότομον
κίνημα, ἀνορθοῦνται καὶ οἱ τρεῖς καὶ ἀ-
νακραυγάζουν.

Ἡ αὐτὴ φράσις ἐξέργεται καὶ ἀπὸ τὰ
τρία στόματα:

— Ἡ μηχανὴ ἐσταμάτησε!

Πραγματικῶς.

Ο ἥχος τῆς ἐλλικος, σὶ κανονικοὶ ηρό-
τοι τῶν ἐμβόλων, δὲν ἀκούνται πλέον.

Ἡ μηχανὴ τοῦ ἀερόπλοιού ἐξαντλη-
θεῖσα, ἐπανεῖ νὰ κινηθῇ.

Κυττάζονται ἔντρο-
μοι. Καὶ εὐθὺς ἀμέσως:

— Ἄ! ἔσφωνίζει ὁ
Κῦρος Κούντ' πέφτου-
με! πέφτουμε!

Δὲν ἀπατᾶται.

Ἡ συσκευὴ, ἡ ὄπιστα
πρὸς στηγμὴν ἐφάνη ἀε-
ροπλέουσα, ἀρχίζει τὴν
πτώσην τῆς.

Αὶ δύο πτέρυγες, αἱ
σπιλαὶ, ἐσγημάτισαν ἀ-
λεξίπτωτον, ὥρθωνταν
κάθετοι καὶ διαιρεῖσας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ
Εἰς τὴν διμίχην.

Πίπτουν!

Ο κινητήρες τοῦ Ἀ-
ερού. Οὐτέων εἰργά-
την ὀδιακόπως ἐξῆντα
σχέδειν ὥρας, καὶ εἴχε
σταματήσει ἀποτόμως
ἐλλείψεις ὑγροῦ ἀέρος.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐξῆντα αὐτῶν
ῷδεν, σὶ ταξιδιώται διήνυσαν ἐναερίως
πλέον τῶν ἐξ γιλιάδων ἐπτακοσίων γι-
λιομέτρων.

Ποὺ εὑρίσκονται τώρα; Πιού. Θὰ πέ-
σουν; Εἰς θάλασσαν; εἰς ξηράν;

Κανεὶς δὲν εἰσέρχεται. Χθες εἴχον κά-
τιθέν των τὸν ωκεανόν. Άλλα μὲ τὴν
μεγάλην ἐκείνην ταχύτητα τρέχοντας
καὶ παρασυρόμενον απὸ κανέναν ἴδιοτροπον ρεῦ-
μα ἀέρος, τὸ ἀερόπλοιον δὲν είμπορει
νὰ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἡπειρον;

Ἡ δρικήλη, πυκνὴ πάντοτε, ἀκτείνε-
ται ὑπὸ τῶν πόδας των καὶ δὲν ιούς ἀ-
φίνει νὰ διακρίνουν τίποτε.

Καὶ πίπτουν.

Κατὰ τοὺς φυσικοὺς νόμους. ἡ ταχύ-
της τῆς πτώσεως των αἰχάντων ἀπὸ δευ-
τερολέπτου εἰς δευτερόβλεπτον.

Άλλ' εἴτε εἰς ξηρὰν πρόκειται νὰ
πέσουν, εἴτε εἰς θάλασσαν, τὸ ἀποτέλε-
σμα θὰ εἴναι σχέδιον τὸ ίδιον. Θὰ συντρί-

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΓΑΛΛΟΜΑΘΗΣ ΛΟΥΣΤΡΟΣ

Αγαπητοί μου,

ΑΤ' αὐτὸς ὅμι-
λοιν ἐδὼ πολὺ δί'
ἔνα μικρὸν λού-
στρόν, τὸν ὄποιον
ἀνεκάλυψε μία ἐ-
φημερίς. Ονομά-
ζεται Ἡλίας καὶ
ξένει... γαλλι-
κά. Δὲν διαβάζει
μόνον, ἀλλὰ καὶ
δριλεῖ. Εγειρὲ
μαρτυρίαν προφο-
ράν, καὶ αἱ φράσεις ποῦ σχηματίζει εὐχε-
ρδεῖ, δὲν ἐνθυμίζουν τόσον πολὺ τὰς φρά-
σεις τοῦ Ὄλλεγδόρου.

Δὲν εἰναι περιεργον αὐτό; Μικρὸς
λούστρος εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ νὰ ξέρῃ
γαλλικά; . . . Θὰ πῆται ἀνέγκει ποτὲ
νὰ ὑπηρετήσῃ, τὸ γαλλικὸν σπίτι, ἡ νὰ
ξενιεύει τὴν Γαλλίαν; ἡ νὰ ἔχῃ
πατέρα Γάλλον; ἡ μητέρα Γαλλίδα; . . .
Δὲν πρέπει γὰ τὸ καρύωμε καὶ μείς σαν
τὸν Παπᾶ-Τρέχα τοῦ Κοραή, ὁ ὄποιος,
ὅταν ξκουσε κόποτε νὰ συνομιλοῦν κάτι
Ἐγγελέποντα, εἰπεν ἔκπληκτος:

— Τὰ διαβολάκια! τόσο μικρὰ καὶ
νὰ ξέρουν ὄγγιλικά! . . .

Ἄλλ' οχι. Ο μικρὸς Ἡλίας οὔτε
μιγάδει εἴναι, οὔτε εἰς τὴν Γαλλίαν ἐξη-
γειει, οὔτε εἰς γαλλικὸν σπίτι οὐπηρετήσει.
Οὔτε καν εἰς γαλλικὸν Σχολεῖον ἐφοί-
τησε. Ρωμῆς καὶ μανητῆς τῆς Σχολῆς
τοῦ «Παρνασσοῦ», τὰ γαλλικὰ αὐτὰ τὰ
ἔμαθε μόνος του. Ἡσθάνθη, φάνεται,
καποιαν κλίσιν καὶ ἀπεφάσισε νὰ κοπιά-
σῃ. Εἰς τὴν καμαρούλαν του, εἰς τὸν
δέσμουν, δὲν ἔφινε ποτὲ τὸ βιβλίον. «Οπότε
δεν εἴχεν ἐργασίαν, ἐδιάβαζε γαλλικά. Καὶ
μίαν ἡμέραν εἶδεν, ὅτι ἔγεινες ξεφτέροι! . . .
Τώρα οἱ γαλλομάθεις πελάται του ἐκ-
πλήττονται νὰ τὸν ἀκούσουν νὰ διμῆτη τὴν
ξένην γλώσσαν φαρσί. Καὶ ὁ μικρὸς
Ἡλίας, ἐνῷ γυαλίζει παπούτσια, κάρυνει
συγγράφων καὶ . . . τὴν πρακτικήν του.
Δὲν είναι λοιπὸν φανόμενον ὁ μικρὸς αὐ-
τοῦδεκατοστός; Καὶ δὲν ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ
τὸν θαυμάσῃ, χωρὶς νὰ γίνῃ . . . Παπ-
ΑΤΡέχας;

Θὰ πῆται πάλιν: Καὶ τὶ χρειάζονται
τὰ γαλλικά; ἔνα λούστρο; Καὶ ὅμως,
καρυμία γνῶσις δὲν εἴναι περιττή εἰς κα-
νένα. Διὰ τὰ γαλλικά του, ὁ μικρὸς λού-
στρος προτιμάται καὶ ἀποκτᾷ διλογέν μίαν
ἐκλεκτήν καὶ πολυάριθμον πελατείαν. Τὸ
ἔχεται μικρὸν αὐτὸς εἰς τὸν τραχὺν ἀγῶνα
τῆς ζωῆς; «Ἐπειτα ὁ Ἡλίας, ἀκριβῶς
γάρις εἰς τὰ γαλλικά του, εἰμπορεῖ νὰ
μη μείνῃ πάντα λούστρος. Καθόλου πα-
ράξενον νὰ τὸν ἰδήσῃς αὔριον-μεθαύριον,
ὅταν θὰ τὰ ξενεί καὶ καλλίτερα, μὲ τὸ

κασκέτο τοῦ διερμηνέως εἰς κανένα με-
γάλο ξενοδοχεῖον. Ἡ καληγήρα εἰς κανένα
διειδής Γραφείον, δησὶ χρειάζονται καὶ
γαλλικά. Ἡ ποιός ξενεῖ τι! Χίλιες
έργασιες ἡμιποροῦν νὰ παρουσιασθοῦν εἰς
ένα παιδί της δούλειας, ποῦ εἴναι
ώπλισμένον μὲ μίαν ξενήν γλώσσαν. Είναι
ὅπλον καὶ ἐφόδιον ποῦ ολίγα παιδιά τοῦ
ξενούνται ἀπὸ αὐτὴν τὴν γλώσσαν.

Θὰ ξενεῖται τῷραντει ἐπ πέρας, ὅτι τὰ
παιδιά ποῦ μαγθάνουν γαλλικά εἰς τὰ
Σχολεῖα, δὲν μαγθάνουν τίποτε ἡ πολὺ
ἀλλιγάτηρα πράγματα. Οι περισσότεροι βρα-
γούνται αὐτὸς τὸ Γυμνάσιον χωρὶς νὰ είναι
θέσις μόνο λόγια. Εἴτε ποῦ διαβάζει τὸ
περιορισμένον εἰς τὰ σχολικά μαθήματα,
ἄλλ' εἴτε γέλειν νὰ σπουδάζουν γαλλικά
καὶ ιδίαν πράγματα. Οι περισσότεροι βρα-
γούνται αὐτὸς τὸ Γυμνάσιον χωρὶς νὰ είναι
θέσις μόνο λόγια. Εἴτε ποῦ διαβάζει τὸ
περιορισμένον εἰς τὰ σχολικά μαθήματα,
ἄλλ' εἴτε γέλειν νὰ σπουδάζουν γαλλικά
καὶ ιδίαν πράγματα. Οι περισσότεροι βρα-
γούνται αὐτὸς τὸ Γυμνάσιον χωρὶς νὰ είναι
θέσις μόνο λόγια. Εἴτε ποῦ διαβάζει τὸ
περιορισμένον εἰς τὰ σχολικά μαθήματα,
ἄλλ' εἴτε γέλειν νὰ σπουδάζουν γαλλικά
καὶ ιδίαν πράγ

ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ [ΤΕΛΟΣ]

"Όλη τη νύκια έκεινη, δέ Νάσος, ή γυναίκα του και τα παιδιά του έμαζεν από χάρω τές λίρες και τές έκαναν στήλες-στήλες έπάνω στο τραπέζι. Φαγτασθήτε τι πολλές ήταν, που μ'

αυτή την έργασία έξημερώθηκαν! Και τό πρωί έφυγαν από το χωρίο των. Έπηγκαν στο συμβολαιογράφο της γειτονικής πόλεως, άγόρασαν ένα μεγαλοπρεπή πύργο που ήταν έκει-κοντά, και μπήκαν μέσα νά κατοικήσουν υπυμένοι, με λαμπρότατα ρούχα. Άπο

"Αν κανένας ζητιάνος έτολμουσε νά μπή στον πύργο τους, τόν έδιωγχαν διάλυκατα κι' αν δεν έφευγε άμεσως, έξαπολοδιάζαντον του τά σκληρά.

Μία μέρα, έκει που δέ Νάσος έτρωγε στο χρυσοστόλιστο τραπέζι του, μπήκε ένας ζητιάνος και γύρεψε ταπειγά νά κομμάτι φωρί. "Ο Νάσος δύμας, καταλυματίνος που

ΤΡΕΙΣ ΥΙΟΙ

Μία φορά ένας πατέρας έγινε στο πατέρι του ένα κτηματάκι και τού είπε: «Νά ζής δύπως έγώ, για νά εύτυχησης στο βίο σου».

Ο υιός έπήρε το δάφνον, έψυγε μαρνά κι' έλιος από τέσσερην έπειτα. Δεν μέ απέτρεψες από τὸν κλινόνο. Μου είπες μόνο «νά ζής δύπως έγώ και θα εύτυχησης». Αύτό έκαρα. Σύ είχες παραδοθῆ στάς διασκεδάσεις κι' έγώ σ' έμιμηνηκα... Αλλά ένω σύ είγες αρκετά μέσα γιά τέτοια ζωή, έμένα δέν μου έφυγαν... Δέν είσαι πατέρας! άλλα είσαι έγύρισες στον πατέρα του και τὸν παρεκάλεσες νά τὸν βοηθήσῃς! άλλα αύτὸς τὸν έδιωξε. Ο υιός έπροσπλήσεις νά συγκινήσῃ τὸν πατέρα του, άλλα αύτὸς έμεινε γούρδος στάς παρακλήσεις του. Τότε άρχισε νά τὸν τινετούν γιά συγχώρεσι, έπειτα ένομισε πώς τὸν είχε προσβάλλῃ. Άλλα πολι ο πατέρας έμεινε ακαμπτος.

* * *

Παρόμοιο δώρον έκραε ο πατέρας και είς τὸ δεύτερο πατέρι του. Τού είπε μόνον: «νά ζής δύπως έγώ για νά εύτυχησης». Ο υιός δέν έμεινε πολὺ εύχαριστηνός με

Οι άνθρωποι νομίζουν, δτι είμποροιν νά ζήσουν μόνοι των, χωρὶς Θεόν, παροιανόν την ζωὴν ως μίαν άδικονη σειρὰ γλεγτιῶν και διασκεδάσεων, διασκεδάσουν και ἀπολαμβάνουν τὴν ζωὴν. "Οταν δύμας ἔληθη δρατοῦ θανάτου των, δὲν δύνανται νά εννοήσουν, διατὶ τοὺς ἔδθη η ζωὴ, η δοπια τελειώνει μὲ τοὺς πόνους τοῦ θανάτου.—Οι άνθρωποι αὐτοὶ πεθαίνουν μὲ μιὰ κατάρα κατὰ τοῦ Θεοῦ στὸ στόμα.

Εἰνε ὁ πρῶτος υἱός.

"Άλλοι θεωροῦν ώς σκοπὸν τῆς ζωῆς των, τὸ νά γνωρίζουν δλα μόνον αὐτοὶ, τὸ νά είναι μόνον αὐτοὶ τέλειοι, και εξοδεύσουν σληγ τὴν δύναμιν των δι' αὐτῶν τὸν σκοπόν, νὰ προστιμάσουν δηλαδὴ μιὰ νέα καλλίτερη ζωὴ. "Οπως ὁ πατέρας γά ζηση, ήταν: νά εύρεται σὴ τὴν πλησίον.

Και οταν εύσκεψης εῖται, ήλθεν ὁ πατέρας του και τού είπε: «Τώρα θὰ είμεθα πάλιν μαζὶ εύτυχισμένοι. Πήγαντε σὲ δλα τὸ πατεριά μου και πές εἰς αὐτὰ τὶ σημαίνει «νά ζη κανεὶς δύπως έγώ». "Οπως ὁ πατέρας γά ζηση, ήταν δὲν εύτυχησουν ἀληθινά, ἀν ἀκολουθήσουν τὸ παραδειγματοῦ.

"Ο τρίτος υἱός έπήγε και διηγήθηκε δλα εἰς τοὺς συντρόφους του και ἀπὸ τὸ τότε κάθε υἱὸς χαίρει, ήταν λάθη τὸ μεριδίον του, οχι διότι παίρνει μεγάλο πτημα, ἀλλα διότι είμπορει νά ζη δύπως ο πατέρας και νά γίνη εύτυχης!...

* *

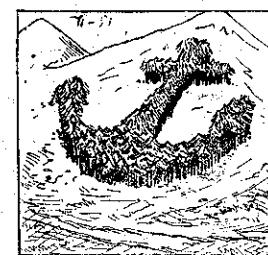
Ο πατέρας—εἶνε ο Θεός, —οι υἱοί—οι άνθρωποι —η εύτυχια —η ζωὴ μας.

(Μετάφραστος Αγγέλου Βαρθαραΐου)

ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΥ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Γιγαντιαία ἄγκυρα

λοθήκην. Τὴν ἐφωδίασε λοιπὸν ἀπὸ μέσα μὲν δοχεῖον μετάλλινον και τὴν ἔβαλεν εἰς τὴν εἰσόδου τοῦ ἀτελιέ του, διὰ νὰ τόποθετον οἱ ἐπισκέπται τὰς δύμερέλλας και τὰ μπαστούνια των!

Εβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

Παίγνιον

Εορτάλη όποιον Βάγγον Παπανωνοταντίνου

ΡΟΣ	ΜΗ	Α	ΔΟΣ
ΝΑ	Ι	ΦΗ	ΜΟΡ
ΣΥ	ΓΟΣ	ΟΣ	Α

φυτεύθεντα ἐπίτηδες πόδι τιγων ἑτῶν, εἰς ἀνάμυγνον μιᾶς ναυτικῆς ἐπιθεωρήσεως, τὴν ὅποιον ἔκαμεν ἐκεῖ ο Αύτοκράτωρ τῆς Ιαπωνίας.

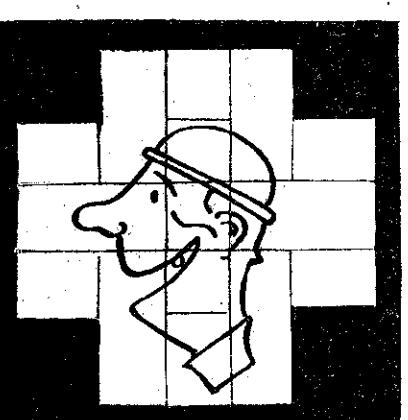
Πρωτότυπος δύμερελλοθήκη

Ἐνας ζωγράφος τοῦ Λονδίνου, κατέγων μίαν μπότταν παλαιάν ταχυδρομικού ἀμαξηλάτου, ου, ἀποχής Λουδοβίκου ΙΕ', ἐσκέψη νὰ τὴν μεταποιήσῃ εἰς δύμερελ-

λύσις τοῦ Παιγνίου τοῦ 37ου φυλλαδίου.

Αἱ ζητούμεναι λέξεις εἰνε: "Λρντος, τίγρις, θανάτη, ρινόκερως, λεοπάρδαλις.

Ίδου καὶ η λύσις τοῦ Παιγνίου, τὸ δόποιον ἐδημοσιεύθη, ἐκεῖς Διαγωνισμοῦ, εἰς τὸ προηγούμενον φύλον:

Οὕτω θὰ συναρμολογηθοῦν αἱ ἑπταντίαι διὰ πάποτελεσθῆ τὸ κωμικὸν πρόσωπον.

